

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 009558 22 U 2

Novi Travnik, 09.05.2022.godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarela Porić, kao predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Čorić - Žderić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja „Ć.P.“ d.o.o. iz G.V.-U., zastupan po punomoćnicima Ivici Dragun i Mesudu Duvnjak, advokatima iz Bugojna, protiv tuženog Federalnog ministarstva financija Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: 03-15-1502/15 M.P. od 30.03.2016. godine u predmetu utvrđenja dodatnih poreznih obaveza, donio je dana 09.05.2022. godine slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tuženog Federalnog ministarstva financija Sarajevo broj: 03-15-1502/15 M.P. od 30.03.2016. godine, rješenja Porezne uprave Kantonalnog poreznog ureda Novi Travnik, Odsjek za inspeksijski nadzor, broj: 13-6-02-15-1-672/15 od 28.10.2015. godine se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja Porezne uprave Kantonalnog poreznog ureda Novi Travnik, Odsjek za inspeksijski nadzor, broj: 13-6-02-15-1-672/15 od 28.10.2015. godine. Tim prvostepenim rješenjem naloženo je tužitelju kao pravnom licu - poreznom obvezniku, da u roku od 8 dana izvrši uplatu dodatnih poreznih obaveza utvrđenih Zapisnikom o inspeksijskom nadzoru broj: 13-6-02-15-10-672/15 od 09.10.2015. godine u ukupnom iznosu od 154.766,39 KM u koji je uračunata i zakonska zatezna kamata (po osnovima i u pojedinačnim iznosima navedenim u dispozitivu tog rješenja), te određeno da ako se ostavljenom roku navedenom prvostepenom organu ne dostavi dokaz da je izvršena naložena uplata da će se od tužitelja naplata izvršiti prinudnim putem.

Tužitelj blagovremeno podnesenom tužbom osporava rješenja tuženog kao nezakonita i nepravilna zbog pogrešne primjene materijalnog prava i nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja sa prijedlogom da se poništi rješenje i predmet vrati na ponovni postupak. U tužbi hronološki navodi kompletan tok provedenog upravnog postupka i tvrdi da su inspeksijski nalaz i rješenja tuženih organa uprave kontradiktorni i proizvoljni. Ističe da je tuženi u obnovljenom postupku postupio suprotno uputama datim u ranijoj presudi

Kantonalnog suda u Novom Travniku br. 06 0 U 001820 09 U od 02.06.2010. godine tako što nije jasno i precizno utvrdio da su pravne osobe „Ć.P.“ i „D.P.“ kod nadležnih sudova registrirani za obavljanje trgovine na veliko, da navedene pravne osobe imaju matični i porezni broj, da je prodaja navedenih proizvoda izvršena zakonito po veleprodajnim cijenama u koje nije uključen porez na promet proizvoda, da je prodaja proizvoda izvršena na temelju pisanih narudžbenica koje su numerisane i datirane sa odgovarajućim podacima, da je na računima navedena napomena da su proizvodi prodani bez obračunatog poreza na promet proizvoda i da je kupac svoje obaveze prema prodavcu isplatio u cijelosti bezgotovinski na zakonito registrirani način. Povreda odredaba postupka prema tužitelju se ogleda u tome što organi uprave svoje odluke temelje isključivo na činjenicama koje je utvrdio Sud Bosne i Hercegovine u presudi K-134/04 od 24.12.2004. godine kojom je sud utvrdio da kupac „D.P.“ je dao izjavu da robu kupuje radi dalje prodaje, kao i u tome da tuženi nije postupio po gore naznačenoj presudi Kantonalnog suda u Novom Travniku od 02.06.2010. godine, jer je dužan u ponovnom postupku organ uprave da u cijelosti postupi po pravnim shvatanjima i primjedbama suda u pogledu postupka, a što u konkretnom slučaju nije učinjeno. Tačno je da je tužitelj učestvovao u ponovnom postupku, ali samo forme radi, a ne u sadržajnom smislu da se utvrdi pravo činjenično stanje na okolnosti da li je promet ostvaren zakonito, a što se nije moglo učiniti zbog izuzete dokumentacije koja prati robu u bezporeznom prometu, što znači da inspekcijски organi nisu mogli pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje. U daljim navodima tužbe tužitelj tvrdi da nije znao niti mu je bila poznata namjera kupca, odnosno „D.P.“ d.o.o. L., da ima namjeru izbjegavati platiti porez na promet, a što opravdava činjenicom da je u to vrijeme tužitelj znao dnevno izvršavati i po stotinu prometa na isti način i po istoj dokumentaciji kakva je bila u slučaju kod „D.P.“. Poziva se na stajalište iz presude Vrhovnog suda Federacije BiH broj: U-2137/02 od 06.02.2003. godine u kojoj se navodi: „ako je tužitelj proizvode iz člana 7. i 8. zakona prodavao nije obavezan plaćati porez na promet proizvoda ako je pravna osoba upisana u sudski registar kod nadležnog suda i ukoliko nije utvrđen prestanak subjekta upisa. Sve dok su privredna društva upisana u sudski registar i dok se u tom registru ne izvrše odgovarajuće promjene, ne može se uzeti da je to privredno društvo nepostojeća i fiktivna firma, kako su to neosnovano smatrali organi uprave“. Zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja organi uprave su pogrešno primijenili materijalno pravo, odnosno odredbe članova od 5.do 49. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, kao i odredbe članova 9. do 21. Pravilnika o primjeni odredaba Zakona o porezu na promet i usluga, kao i odredaba člana 2. Zakona o visini stope zatezne kamate. Zbog svega navedenog tužitelj smatra da je osporeno rješenje nezakonito i nepravilno, pa predlaže da se tužba uvaži, a osporeno rješenje kao nezakonito i nepravilno poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi je ostao kod razloga koji su ga opredijelili da donese osporeno rješenje, smatra da su odlučne činjenice u potpunosti obrazložene s pozivom na konkretne odredbe Zakona, te da su predmetom razmatranja bili i navodi koji su istaknuti u tužbi. Predložio je da se tužba odbije kao neosnovana.

Postupajući po navedenoj tužbi ovaj sud je presudom broj 06 0 U 009558 16 U od 11.07.2016. godine odbio tužbu tužitelja kao neosnovanu. Na ovu presudu tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje navedene presude ovog suda, te je Vrhovni sud Federacije BiH svojom presudom broj 06 0 U 009558 16 Uvp od 27.12.2021. godine zahtjev tužitelja uvažio i ukinuo presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 009558 16 U od 11.07.2016. godine i predmet vratio na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku nakon što je sud ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama razloga iz tužbe, sukladno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. novine F BiH" broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizilazi da je presudama ovog suda: broj 06 0 U 000 375 07 U od 10.04.2008. godine i broj 06 0 U 01820 09 od 02.06.2010. godine tužbe tužitelja uvažene, osporena kao i prvostepena rješenja poništena i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak. U ponovnom (ovom) postupku prvostepeni organ uprave je na osnovu Zapisnika o inspekcijском nadzoru od 09.10.2015. godine donio rješenje broj: 13-6-02-15-1-672/15 od 28.10.2015. godine naložio tužitelju da izvrši uplatu dodatnih poreznih obaveza u ukupnom iznosu od 154.766,39 KM. Na navedeno rješenje tužitelj je izjavio žalbu koja je odbijena rješenjem tuženog rješenja broj: 03-15-1502/15 M.P. od 30.03.2016. godine, te je tužitelj protiv rješenja tuženi pokrenuo upravni spor, te je presudom ovog suda broj 06 0 U 009558 16 U od 11.07.2016. godine tužbe tužitelja odbijene kao neosnovana, a povodom Zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, Vrhovni sud Federacije BiH je svojom presudom br. 06 0 U 009558 16 Uvp od 27.12.2021. godine zahtjev uvažio i ukinuo presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 009558 16 U od 11.07.2016. godine i predmet vratio na ponovno rješavanje.

U ponovnom postupku ovaj sud je ponovo preispitao tužbene navode tužitelja, te je zaključio da je tužba osnovana, imajući pri tom u vidu i stanovište Vrhovnog suda Federacije BiH. Naime, osnovano se u tužbi tužitelja ukazuje da tuženi organ uprave nije postupi po pravilima upravnog postupka određena u odredbama člana 5., 7., 8., 133., 164., 207. i 242. Zakona o upravnom postupku pri donošenju rješenja po žalbi izjavljenoj protiv rješenja prvostepenog organa, iako je prvostepeni organ uprave postupao suprotno uputama iz ranije presude Kantonalnog suda u Novom Travniku iz 2010. godine, jer je iz obrazloženja prvostepenog i osporenog rješenja vidljivo da je u ponovnom predmetnom postupku kontrola obračuna i uplate poreza na promet proizvoda izvršena s obzirom na utvrđeno činjenično stanje u drugom krivičnom postupku vođenom pred sudom Bosne i Hercegovine protiv optuženog K. D., vlasnika i odgovorne osobe „D.P.“ d.o.o. L. (sa kojim pravnim licem je poslovao kao prodavac robe) koji je okončan osuđujućom presudom tog suda broj: K-134/04 od 24.12.2004. godine, a u kojoj je opisan način poslovanja navedenog pravnog lica sa ostalim pravnim licima, među kojim je i tužitelj, zbog čega je pogrešno utvrđeno činjenično stanje kod prvostepenog organa i da je pogrešno primijenjen materijalni zakon, budući da je skladu sa članom 7. i uz ispunjavanje svih uslova iz člana 8. tada važećeg

Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, obavio veleprodajnu prodaju robe bez plaćenog poreza, zbog čega je i tuženi, kao drugostepeni organ, donio nezakonit osporeni akt. Pri tom treba imati u vidu da prema odredbi člana 142. stav 3. Zakona o upravnom postupku o pitanju postojanja krivičnog dijela i krivične odgovornosti učinioca, organ koji vodi postupak vezan pravosnažnom presudom krivičnog suda kojom je optuženi oglašen krivim, što znači da u konkretnom slučaju upravni organ vezan krivičnom presudom suda Bosne i Hercegovine broj: K-134/04 od 24.12.2004. godine, samo u pogledu postojanja krivičnog dijela i krivične odgovornosti osuđenog pravnog lica „D.-P.“ d.o.o. L. i K. D., kao odgovornog lica u navedeno pravnom licu, a ni u kom slučaju se ova presuda ne odnosi i na tužitelja, s tim da se iz presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 006-0-Kžk-09-000001 od 03.04.2009. godine (koja je priložena spisu) upravo vidi da je u krivičnom postupku R. S. kao vlasnik i direktor tužitelja oslobođen zbog krivičnog dijela poreske utaje, a vezano za predmetni promet roba obavljen od 14.06.2003. godine do 31.07.2003. godine, što tuženi nije uopšte uzeo u obzir niti je u tom pogledu dao bilo kakvo obrazloženje. Propuštajući da povodom žalbe tužitelja sankcioniše nezakonitosti koje su učinjene u prvostepenom rješenju organa uprave, to se i rješenje tuženog pokazuje kao nepravilno i nezakonito a kako je to i naveo Vrhovni sud F BiH u svojoj odluci. Također organi uprave nisu dali odgovor na pitanje koje odredbe tada važećeg navedenog materijalnog zakona u periodu obavljenog prometa proizvoda od 14.06.2003. godine do 31.07.2003. godine, odnosno drugog propisa povrijedio tužitelj (kao prodavac robe), a što bi imalo za posljedicu obavezivanje tužitelja na plaćanje poreza na promet proizvoda, a ovo posebno kada iz obrazloženja prvostepenog i osporenog drugostepenog rješenja proizilazi da do prometa nije ni došlo odnosno da promet između tužitelja kao prodavca i pravnog lica „D.-P.“ d.o.o. L., kao kupca, nije ni ostvaren. Nadalje pravilno uočava Vrhovni sud F BiH da Zapisnik o inspekcijskom nadzoru broj: 13-6-02-15-10-672/15 od 09.10.2015. godine, (na koji je tužitelj imao pravo da izjavi prigovor), nije uredno dostavljen tužitelju kao pravnom licu i poreznom obvezniku na prijavljenoj adresi sjedišta tog poreznog obveznika, nego je isti zapisnik uručen trećem fizičkom licu dana 14.10.2015. godine, kako se to vidi iz fotokopije dostavnice-povratnice na kojoj je potpis istog lica a koja je priložena spisu predmeta, pa stoga nije jasno na koji način se moglo donijeti prvostepeno rješenje o dodatno utvrđenim poreznim obavezama od 28.10.2015. godine na osnovu Zapisnik o inspekcijskom nadzoru od 09.10.2015. godine, bez postojanja dokaza o prethodno urednom dostavljanju navedenog Zapisnika na izjašnjenje tužitelju kao stranci u postupku.

Dakle organi uprave nisu otklonili nepravilnosti na koje je ukazano presudama ovog suda od 10.04.2008. godine i od 02.06.2010. godine, odnosno postupili su suprotno uputama iz navedenih presuda i suprotno odredbama člana 57. Zakona o upravnim sporovima (obveznost presude), budući da nisu dali jasne razloge na osnovu čega su utvrdili da su se izdavale fiktivne narudžbenice na osnovu kojih su ispostavljene fiktivne fakture i otpremnice kako bi se prikazalo da je ostvaren promet proizvoda tužitelja i preduzeća „D.P.“, a sve u cilju izbjegavanja plaćanja poreza na promet proizvoda, ne uzimajući pri tom u obzir da je tužitelj presudom Kantonalnog suda Novi Travnik broj 006-0-Kžk-09-000 001 od 03.04.2009. godine (koju je tužitelj priložio iz tužbu) krivični

postupak protiv odgovorne osobe poduzeća „Ć.P.“ d.o.o. G.V.-U. (tužitelja) pravomoćno okončan donošenjem oslobađujuće presude, prema čijim utvrđenjima je između tužitelja kao prodavca i poduzeća „D.-P.“ d.o.o. L. kao kupca u spornom periodu (14.06.2003. do 31.07.2003. godine) ostvaren stvarni promet proizvoda koji služi krajnjoj potrošnji.

Kako organi uprave, u konkretnom slučaju, nisu cijenili sve predložene dokaze niti su dali obrazloženje svojih odluka tj da promet sa “D.P.” nije ostvaren i da tuženi duguje navedeni iznos tuženom, to je valjalo ukinuti osporena rješenja i predmet vratiti na ponovni postupak i odluku.

Prvostepeni organ uprave, kojem je predmet vraćen na ponovno rješavanje, u ponovnom postupku dužan je otkloniti naprijed ukazane nedostatke, te nakon provođenja posebnog ispitnog postupka (član 140. ZUP-a) potpuno i pravilno utvrditi činjenično stanje prevashodno na temelju svestrane analize i ocjene svih raspoloživih materijalnih dokaza, kao i dokaza na koje bude ukazivao tužitelj, odnosno utvrditi sve pravno relevantne činjenice nakon čega će donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku, pri čemu će u svojoj odluci navesti dovoljno jasne, određene i potpune razloge o svim činjeničnim i pravnim pitanjima.

Radi svega izloženog, valjalo je temeljem odredaba člana 36. stav 1. i 2. u svezi sa članom 28. stav 1. i 4. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao i izreci presude.

Zapisničar
Ivana Čorić - Žderić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.